

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historia Zaringo Badensis

Schöpflin, Johann Daniel

Carolsruhae, 1763

Landgraviatus brisgoviae

[urn:nbn:de:bsz:31-295084](#)

LANDGRAVIATUS B R I S G O V I A E.

§. I.

Indoles, migratio & fata Landgraviæ Brisgovicæ Introitus.
difficillimam Civilis Historiæ Brisgoviorum
constituunt partem; id quod in Landgraviatibus
Alsatricis quoque suo loco (*a*) annotavi.
Argumentum hoc ex Scriptoribus nullum aut debile, ex
Diplomatibus & Chartis, quas undiquaque collegimus, præcipuum
accipit lumen.

Comitivæ hæ Provinciales, Reno tantum inter se distinctæ,
simile exordium, similia decrementa habuerunt; tanta decrementa,
ut Landgraviatum Brisgoviae in ipso hodie Landgraviatu requiras.

Brisgoviæ Pagum ab Alsatia, Baselgovia & Augustigovia
Rhenus, ab Ortenavia amnis Bleicha, ab Alpigovia Silvæ Nigræ
cacumina, apex denique ejusdem Silvæ ad Rhenum usque
profiliens (*b*) a Basilea minoris agro disternat.

Brisgo-
viæ limi-
tes.

(*a*) *Alsatiae Illustr.* Tom. II. pag. 12. & 126.

(*b*) Vulgo *Crenzacher Horn*, *Horn vom Schwarzwald*. Simili modo *Horn des Blauens*, apex Vogeli dicitur apud URSTIS. *Chron. Basil.* pag. 20.

Libertas

Brisgovia, ut omnis Suevia, libera semper fuit Imperii sine medio provincia, Ingenuis, Militibus, Liberis Dominis, Dynastis, Civitatibus & sacris Ordinibus plena. In ea plures erant Mansi, Curtes & Vici regales; silvae, flumina, vesticalia, metallifodinae; pristina fisci Cæfarei domania.

Magistratus.

Bellum administrare, pacem publicam conservare, politiae totius provinciae quovis modo prospicere, Dux fuit officium, quem Brisgovia multis seculis cum Suevia & Alsatia communem habuit magistratum Imperii, non propria potestate pollentem. Jurisdictio autem commissa fuit Comiti, qui ab initio simpliciter Comes, inde Comes Provincialis, lingua patria Landrichter, frequentius Landgrav, dicebatur. Vir nobilis, pro arbitrio Regis constituendus & revocabilis Judex; donec temporis progressu Comitivæ illæ hereditariae fierent, ab una stirpe vel linea transituræ ad aliam.

Periodi
quinque
Landgr.

Series Landgraviorum Brisgoviae in V. Periodos opportune dividitur. *Vagam* appellamus eam, quæ omnium prima est, quod ab initio Comitiva certæ non inhæserat Domui. Periodo vagæ *Zaringica*, *Hachbergica*, *Sausenbergico - Friburgensis*, *Badensis* suo quæque ordine succeſſerunt. His enim quatuor Familiis, ex una Gente prognatis, Landgraviatus adhæſit.

EPOCHA

E P O C H A V A G A.

§. II.

In prima, quam novimus, Landgraviatus periodo San-
Gallenium traditionum Chartæ (c) Provincialium Brisgoviae
Comitum nomina ad primam usque Carolingorum Franciæ Regum
ætatem servarunt. Hujus generis memorias seculo VIII
vetustiores non offert Brisgovia.

Comites
sec. VIII.

C H A N C H A R O.

Anno 758. sub *Chancharone Comite* facta est S. Galli
monasterio traditio bonorum in Pago *Brißgaugenſi*, in villa
Mulinheimo.

A D A L A R D U S.

Anno 765. Drutpertus quidam eidem monasterio prædia
& mancipia quædam in *Zarduna*, Brisgoviae vico, (*Zarten*)
sub *Adalardo Comite* donavit.

(c) In *Genealogia Habsburgicæ HERRGOTTI Diplomatico Codice*.

U D A L R I C U S.

Anno 789. res quædam in Pago *Brisagauge*, in loco *Eboringu* (Efringen) sub Comite *Oadalrico* San - Gallensibus traditæ sunt.

B E R T O L D U S.

Anno 794. in pluribus *Brisgoviae* locis, bona sua *Beroldus Comes* iisdem Monachis concessit.

§. III.

W O L W I N U S.

Comites
sec. IX. Anno 805. enunciatur *Wolwinus Comes* in literis, quibus bona in *Prisgauge*, in marcis *Selidon* & *Antparinga* (Selden & Ampringen) San - Gallenses dono acceperunt.

U D A L R I C U S.

Anno 806. Charta donationis bonorum, in Pago *Brisagauge* sitorum, conscripta in villa *Scrozzinga* (Crozzingen) sub *Odalrico Comite*.

A R C H A N G A R I U S.

Anno 817. sub *Archangario Comite* pars ecclesiæ in *Zartunu* (Zarten) cum aliis rebus S. Galli cœnobio tradita est.

K E R O L T U S.

Anno 837. Ramingus quidam in Pago *Prifagaugenſe*
quidquid in villa *Haholtinga* (Haltingen) alibique juris habuit,
eidem monasterio adscripsit, *sub Kerolto Comite*.

A L B E R I C U S.

Anno 856. alia ad Zartunam Abbatiae San-Gallenſi facta
est donatio, sub *Albricho Comite*; quem plura S. Galli
Instrumenta ab An. 862. ad 865. Pagis *Brisigange* Comitem nobis
manifestant, ubi *Albericus & Albarichus Comes* notatur.

C A R O L U S.

Anno 872. Remingus & Engelrammus fratres, quidquid in
Buabiliniwilare habebant, San - Gallensi Abbatiae tradiderunt,
„ anno XXXIII. Hludovici Regis & sub filio ejus Karolo,
„ Rectore ejusdem Pagis, in quo præfatæ res sitæ sunt, id est,
„ *Prifcowe*.

§. IV.

W O L W I N U S.

In loco *Tuomaringa*, in Pago *Prisahgewe*, *Wolwine* Comites
existente Comite An. 890. facta est bonorum traditio, & octennio
sec. X.

H h h 2

post Rotileim locus (Rœteln) in Brifhgovve Comitatu Wolfuni, qui idem ac *Wolfinus* esse videtur, ab Arnolfo Imp. ponitur; imo sub *Wolfilino* Comite Luitfridiana S. Trudperti Charta donationis conscripta est An. 903.

A D A L B E R O.

Sub Comite Adalberone S. Galli Abbatia res in Pago *Prisgaugense*, in villa *Witereswilare*, An. 909. dono accepit.

B E R N O L D U S.

Sub Bernoldo Comite in publico mallo, in oppido, quod dicitur *Chinichdorf* (Kinstorf) coram cuncta frequentia populi utriusque provinciae, tam *Martinove*, quam *Brischgovia*, lis direpta est inter Monasteria Etenheim & Waldkirch. Bernoldus itaque utriusque provinciae, Ortenaviæ & Brisgoviae, præfuisse videtur Comes. Acta sunt hæc An. 926.

L U D O L F U S.

Ottonis I. Regis Germ. filius Pago Brisgoviae præfuit Comes, ut Ludovici Germ. filius, Carolus Craßus, Imperator deinceps, eidem præfuerat. Testem hujus rei habemus ipsum Ottонem, in Diplomate An. 952. quo locum *Lielake* in Pago *Brifachgowe*, in Comitatu filii nostri *Liutolfi*, Einsidensi Abbatiae

concessit. Ludolfus tum Alemanniæ & Alsatiæ Dux quoque erat. (d)

BIRTHIL O.

Anno 968. *Pirihtilone Comite* Monasterium S. Trudperti in Brisgovia cum San - Gallensi concambium bonorum iniit. Prædium *Scaleja* five Schelingen in Pago *Brisggowe* & in *Comitatu Birthilonis Comitis* situm, Otto III Imp. Anno 990. Wormatiensi Ecclesiæ donavit. Alias de Birthilonis hujus Comitatu probationes usque ad An. 995. dedimus supra.

§. V.

BERTHOLD U S.

Anno 1004. Henricum II. Imp. Sulzbergensi Cœnobio ^{Comites}_{sec. XI.} in loco Rincka, in Pago *Brisgowe*, in *Comitatu Bertholdi* mercatum concessisse, superius quoque indicavimus.

ADELBERO.

Anno 1005. Henricus II. Rex Germ. prædium in Pago *Bryfichgowe* & *Comitatu Adelberonis Comitis* Præposito Ecclesiæ Basil. donavit. Eundem Comitatum *Adalberonis Comitis* in Pago *Prisicheue* Pirtelo in Charta Sulzbergensi An. 1008. memorat.

H h h 3

(d) *Alsatiæ Illustr.* Tom. II. pag. 541.

EPOCHA ZARINGICA.

§. VI.

BERTOLDUS.

Bertol-
dus cum
filio Her-
manno.

Primum hunc Provinciae Comitem in secunda, quam *Zaringicam* voco, Brisgovici Landgraviatus periodo reperimus.

Anno 1028. Conradus II. Imp. Ecclesiae Basil. mineras argenti dedit in Comitatu *Bertholdi* & in Pago *Brisichgowe*.

Eiusdem Comitatum in Pago *Brysihegowe* prodit Diploma Henrici III. Imp. An. 1048. ut supra ostendimus. Bertoldus hic brevi post, quam titulum Ducis sumfisset, in filium suum Hermannum Comitis axioma transtulit; unde Hesso Brisgoviae Dynasta An. 1052. domum & Cappellam fundasse legitur *Duce Bertoldo, Comite Herimanno*. Hermannus non suo, sed paterno nomine, Comitatum administrasse videtur, uti beneficio Cæsaris eum Bertoldus possedit, qui cum Henrici IV. Imp. gratia deinceps excideret, hoc quoque exutus est Comitatu. A. 1077. profecto Cæsar „quendam Comitatum situm in Pago Brisgowe, Bertholfo „ jam non Duci, justo judicio sublatum, cum omnibus appenditiis „ legum, „ Ecclesiae Argent. donavit. Cum vero Comitus Brisgoviae in potestate Zaringensium, ut ex sequentibus patebit, permanserit, nec ullum vestigium compareat, ex quo inferre

possimus, Argentinensem Episcopum Comitivæ Brisgovicæ jura exercuisse, Cæfaream hanc donationem, aurea licet Bulla munitam, effectu caruisse censemus. (e)

§. VII.

H E R M A N N U S.

Anno 1087. locus, qui dicitur *Cella*, situs in Nigra Silva, Herman-
in Pago Brisgowe, in Comitatu Herimanni Comitis, Cluniacensi nus II.
Marchio.
 Ecclesiæ a Burcardo Episcopo Basil. per concambium traditus est.
 Chartam concambii testes signarunt *Bertolfus Dux, Herimannus Comes*, patruus & ex fratre nepos. Ita Hermannus II. Marchio Comitatu Brisgoviae præfuit, sub patruo Duce, uti Hermannus I. eundem rexerat sub patre.

§. VIII.

B E R T O L D U S.

Anno 1120. Bertoldus III. Dux Zaring. novæ suæ Civitati Friburgensi privilegium dedit, ut omnis civis, volens inde recedere, rerum & corporis usque in medium Rhenum & per totum sui Bertol-
dus III.
Dux Za-
ring.
Comitatus ambitum, securitatem habeat, Domino conducente. Comitatus hic intelligitur Provincialis Brisgoviae. In *Comitatu*

(e) Vide supra in Bertoldo I. pag. 55.

Brisigaviae cunctas venationes & argentifodinas Ecclesiæ Basil. confirmat Innocentius II. Papa An. 1139. (f) ubi Claustrum de Sulzberg, Haltingen, Hystein, Chilchoven, Stouffen, Ampringen, Oeristetten, Opfingen, Zeringen, Bischovingen, Brisach, aliaque loca Brisgoviae commemorantur.

BERTOLDUS.

Bertol-
dus IV.
Dux.

Vivo patre Conrado, Duce Zaring. & Rectore Burgundiae, Bertoldus IV. inter Comites A. 1139. relatus, Brisgoviae Comitatum administravit. Majoris placiti, in ipsa regione apud vicum Ofsmennningen ab eo congregati, expressa mentio fit in Charta San-Petrina illius anni; cuius S. Petri in Nigra Silva Advocatiam, in Zaringica gente hereditariam, Bertoldus Comes tum quoque cum Landgraviatu possedit. (g) Idem postea, mortuo patre, An. 1169. causam de jure patronatus ecclesiarum aliquot Brisgoviae judex decidit. (h)

(f) HERRG. Genealog. Habsb. Tom. II. num. 217.

(g) Vide in Bertoldo IV. Zaringiae Duce supra §. II. pag. 124.

(h) Ibidem §. XVI. pag. 142.

EPOCHA

EPOCHA HACHBERGICA.

§. IX.

Tertia Periodus, quam *Hachbergicam* appello, Linea Zaringica Ducali extincta, suum capit initium. Tum enim Marchionum Bada - Hachbergenium Linea, quæ junior fuit, in Landgraviatu Brisgoviae, ut in Judiciario Imperii feudo, ad feminas non transeunte, successit; quod Chartarum illius ævi nos docet auctoritas.

In transactione cum Abbatia S. Blasii super montem Saufenberg, quæ An. 1232. facta, Marchio Henricus junior jurato promisit, „ ut nihil omnino preter servitium temporibus B. Ducas solitum per se vel per suos exigat vel percipiat de curtibus ecclesiæ S. Blasii in Brisgaugia constitutis. „ Indicant hæc successionem Badenium Marchionum in Bertoldi V. Ducas Zaringiae feudalia Brisgoviae jura; quod allodialum hereditas ad Bertoldi forores omnis transfivit. Non aliud profecto excogitaveris feudum, cui universæ S. Blasii per Brisgoviam possessiones obnoxiae fuerint,

I i i

præter Comitatum Provinciale, quem Hachbergenes Marchiones constanter administrarunt. (i)

Videtur quoque huc referri debere sententia Henrici Regis Rom. An. 1234. in Curia Principum Francofurti pronuntiata, qua Hermannus Marchio Eginoni, Comiti Friburg. de argentifodinis & custodiis silvarum Brisgoviae litem movens, cecidit causa. (l) Regalia ista jura, quæ feudo suo Landgraviatus inhærere crediderat Marchio, Cæsarum liberalitate ad Episcopum Basil. hujusque investitura ad Friburgi Comites pedetentim pervenerant.

Comitatus autem Brisgoviae, quamvis post Zaringiæ Ducum interitum ad Bada-Hachbergicos Marchiones spectaverit, nullius tamen Landgravialis eorum actus, ante Rudolfi I. Imp. ætatem, memoria extat. Turbatis toto fere sec. XIII. Germaniæ rebus non judicio disceptatum, sed armis, donec solium Imperiale Anno 1273. concendit Rudolphus.

(i) STAPPIUS in *Vindiciis Superioritatis Austriae*, An. 1721. Friburgi editis, pag. 18. Landgraviatum Brisgoviae a Zaringis ad Friburgi Comites, non ad Hachbergæ Marchiones, quos præterit silentio, pervenisse scribit.

(l) GOLDAST *Catholicon rei monet.* pag. 101. DU MONT *Corps Diplom.* Tom. I. Part. I. pag. 173.

§. X.

HENRICUS II.

MARCHIO.

Anno 1276. die Merc. post S. Galli Marchio Heinricus de *Hahperg*, *Landgravius Brisgoviae*, Judicio provinciali habitō, Judicia varia Landgr. cives Friburgenses a jurisdictione sua Landgraviali Cæsarum privilegiis immunes esse professus est. Eodem anno die Merc. ante festrum Nativ. Mariæ, Brombaci, Dynastiæ Rœtelanæ vico, Henricus ille Marchio Judicium aliud provinciale in eadem causa habuit. (m)

An. 1279. nobilis vir H. Marchio de *Hahper* a Rudolfo I. Imp. Vindobonæ pro tribunali sedente, obtinuit decretum, ut in nulla *Comicia* sive *Landgraviatu* absque Comitis seu *Landgravii* consensu castrum vel alia quævis munitio ædificari liceat. Usos hac sententia Marchiones Hachbergæ, ut *Landgravios Brisgoviae*, exempla, quæ inferius produco, docent.

Anno 1289. Rudolfus I. Imp. Basileæ commoratus, lites inter Eginonem, Comitem Friburg. atque civitatem hujus nominis agitatas componens, Argentinensis & Basiliensis Episcoporum,

III 2

(m) Tabular. Civit. Friburg.

nec non Heinrici, Marchionis Hachbergici, Judicis provincialis Brisgoviae, (n) consiliis usus est.

§. XI.

HENRICUS III. ET RUDOLFUS I. F R A T R E S.

Judicia
alia
Landgr.

Anno 1296. Heinricus & Rudolfus, fratres, Marchiones Hachbergae & Brisgoviae Landgravii nominantur in Charta, in qua Ulricus de Eystatt, ipsorum nomine Teningae pro tribunali sedens, feuda intra anni spatium per investituras non recepta, ad Dominum directum redire debere, pronuntiavit. (o)

Fratres hi, quorum ille Hachbergensis, hic Saufenbergicæ Lineæ fator, conjunctim & indivisim tum Landgraviatum possidebant.

(n) Rudolfus in Charta compositionis Henricum Marchionem vocat *des eidilne Herrin von Gottes gnaden Margravin Heinrichs von Hochberg der Lantrichter ist in Brisgöwe*. Vid. LEX. BASIL. voce *Hachberg*.

(o) Charta hæc ad An. 1226. ponitur, errore 70. annorum. Unde Henrico patri & Rudolfo filio attribuere Scriptores, quæ attribuenda sunt fratribus. Autographum Chartæ, ipso Henrici Marchionis de Hachberg sigillo firmatum, extat in Tabulario Bada-Durlac. Anachronismus iste irrepsit in scriptum, cui Tit. *Oesterreichische Beantwortung der Bayrischen Ausführung, zweiter Absatz* pag. 58. sq.

An. 1398. Heinricus *Marcgravius de Hahperg, Lantgravius Brisgoviae*, die Merc. post S. Mariae Magd. judex sedit in Waldkirch, quum *Wilhelmus Dynasta Schwarzenberg*. una cum conjugi sua & curatore ejus, Egone Comite Friburg. curiam suam in Teningen vendidit.

Anno 1305. idem Henricus Landgravius judicium & adventitios homines Tenzlingæ Rudolfo Turnero, Militi Friburg. ejusque fratri Johanni, in subfeudum Landgraviale contulit; annoque sequenti judicio feudali, Burghemii ad Rhenum habito, Johannem de Spanegke, Spenlini filium, contumaciæ damnavit, accusante eum Rudolfo Marchione, Henrici fratre.

Anno 1309. Walramus, Thiersteinensis Comes, provinciale Judicium celebravit Sliengæ, nomine Rudolfi Marchionis, Landgravii Brisgoviae, cui ipsi Walramus Castrum *Spanecge*, vicum Ychtingen, aliaque bona addixit. (p)

§. X I I

HENRICUS III. ET RUDOLFI I.

F I L I I .

Anno 1314. Heinricus Marggravius, suo & Rudolfi, fratrī sui nuper defuncti, filiorum nomine, Landgraviale

Castrum
Schne-
feld. ex-
tructum.

1 i i 3

(p) Confr. supra Hachberga - Saufenberg. pag. 378.

poteſtatem exercens, Conrado Diet. Schnevelino permifit, ut in omni Brisgoviae parte, terris Marchicis tantum exceptis, vel in montibus vel in convallibus, planisque caſtrum exſtruueret. Charta data Friburgi. Schnevelinus, hac munitus Landgraviali licentia, Hachbergam inter & Emmedingam munimentum condidit Schnefelden. (q)

Post hæc ſolos Hachberga - Saufenbergicæ Lineæ Marchiones, a Rudolfo I. ejus auctore, descendantes, exclusis Hachbergicis, Heinrici III. posteris, Landgraviatum Brisgoviae tenuiſſe reperio. Unde conſicimus, in diuīſione Linearum Hachbergicos eum reliquiffe juniori. Henricus junior certe, Rudolfi I. filius, Marchionis Hachbergici & Dynastæ Rœtelani nominibus titulum *Landgravii* conſtanter adjecit. Hic ipſe quoque Rœtelanam An. 1315. cum accepiffet Dynastiam, Friburgensibus primus Landgraviatum An. 1318. oppigneravit.

(q) Hod. Weyer-Schloß.

EPOCHA

*EPOCHA SAUSENBERGA.
FRIBURGENSIS.*

§. XIII.

Quarta Periodus, quam *Sausenberga - Friburgensem* nominamus, cum Friderico I. Comite Friburgensi incepit.

Rudolfus I. Marchio, Lineæ Sausenbergicæ auctor, præter tres filios Henricum, Rudolfum, Ottонem, filiam quoque reliquerat Annam, quam Fridericus, Comes Friburgensis, cum promissa 700. marcarum argenti dote An. 1318. duxit uxorem. Henricus, Annæ frater, parata pecunia dotem Friderico cum solvere non posset, Landgraviatum Brisgoviae ei & patri ejus Conrado oppigneravit, & quidem antichretico jure. (r)

Landgra-
viatus
oppigne-
ratio.

Oppigneratio facta I. consensu fratrum Henrici, Rudolfi & Ottonis, quin etiam patrui eorum, Henrici III. Hachbergæ

(r) Edita hæc Charta in Diatriba, eui Tit. *Oesterreich. Beantwortung contra Bayern*, Part. II. pag. 59.

Marchionis, ac filiorum ejus. II. Oppigneratus est Landgraviatus Brisgoviae cum vasallis, judiciis, juribusque universis. III. Pretium pignoris fuerunt septingentæ argenti mixti marcæ, Friburgensis valoris. IV. Eviçio promittitur Comiti, præstanta per obstagium in urbe Friburgo. V. Reluitio oppignerantibus solis eorumque heredibus, Landgraviatum sibi servaturis, permissa. VI. Additur memorabilis conditio, ut vici Landgraviales, in Saufenbergæ Marchionum potestate mansuri, ab Imperio, non a novo Landgraviatus posseffore, Comite Friburgi, in posterum acciperentur in feudum, iisdemque possiderentur juribus, quibus alii Brisgoviae Nobiles à Landgraviatu vicos tenerent.

§. XIV.

Landgra-
vatus
divisus.

Apparet hinc, & ex sequentibus luculentius apparebit, non omnem Landgraviatum, sed illas modo ejus partes Comitibus Friburgi fuisse oppigneratas, quæ extra Hachbergæ & Saufenbergæ Dynastias sitæ fuerunt. Duas ergo ob cauſas titulo Landgraviatus Brisgoviae, post oppignerationem quoque, Saufenbergici Marchiones utebantur. Primo, quod Landgraviatus oppigneratus modo fuerat, non alienatus. Secundo, quod jura Landgraviatus in terris suis sibi servarunt Marchiones oppignerantes, adeoque in illis manserunt Landgravii; solutis Comiti Friburg. 700. marcis argenti ad omne exercitium Landgraviale reddituri.

In

In Charta An. 1327. data Gebvilæ in Alsatia, Rudolfus & Otto Marchiones, Annæ fratres, diserte *Landgravii Brisgoviae* vocantur. Henricus de Sliengen, Scultetus Basil. in solenni quodam Instrumento An. 1333. eosdem hoc titulo fratres exornat.

§. X V.

Oppigneratus autem Landgraviatus feudum cum esset Imperii, opus erat confirmatione Cæsarea, quam Ludovicus Bavarus An. 1334. impertivit Überlingæ, ubi Landgraviale judicium Comiti Friburg. Friderico exercendum tradidit, donec Marchiones Hachberga - Saufenbergici debitas 700. marcas ei persolverint. Anno sequenti, mortuis jam Henrico oppignerante & Anna forore ejus, Rudolfus & Otto, fratres, promissam An. 1318. evictionem tertio, postquam moniti fuerint, mense præstituros se pollutici sunt. Plenariam Landgraviatus Brisgovici cessionem ex evictione hac nemo eliciat.

Oppignerationis confirmatio.

§. X VI.

Anno 1336. Fridericus, Friburgi Comes, patri suo Conrado partem suam (s) Landgravialis judicij per triennium reliquit, ita tamen, ut dimidiā emolumentorum ejus partem

Friburgenses
Conradus & Fridericus.

(s) Als verre als es mich anhöret.

servaret, quam etiam concessurus erat patri, si forte hoc ipse celebraret judicium.

Marchio-
nes Ru-
do/fus &
Otto.

Anno 1346. Rudolfus & Otto Marchiones vicum *Nider-Eggenheim*, ad Barones de Krenchingen tum spectantem, in Dominio Sausenberg. & Landgraviatu suo situm esse dicentes, judicia publica ibidem sibi vindicarunt. Res ad arbitrum delata, Conradum a Berenfels, qui definito tempore probationem & testimonia a Marchionibus proferri postulavit. Decennio post Otto Domini in Sufenberg & *Landgravii Brisgoviae superioris* titulum assumxit; (t) quum jussu ejus judicium provinciale Thannenkirchæ haberetur. (u) Sausenbergicæ enim terræ in superiore Brisgovia sitæ sunt.

§. X V I I.

Egeno IV
Friburg.

Anno 1359. in vigilia S. Ulriei Egeno Comes Friburg. & Landgravius Brisgoviae, Friderici defuncti frater, Snelinos, Valckensteinios & Morseros de vicis *Betzingen* & *Schaffhausen* Friburgi investit. Charta munita fuit sigillo *Egenonis Comit. in Friburg, Landgravii Brisgaudie*; unde feuda hæc Landgravialia

(t) Marggraff Otte von Hachberg Herr zu Sufenberg und Landgraf in Oberen Brisgouue.

(u) An. 1356. Ein offener Landtage zu Thannenkirche uffen der Herrschaft eygen u. in sine Landgericht.

tum fuisse colligimus. Egeno enim, feuda Friburgensia conferens, titulo *Landgravii* abstinere solebat. Eodem anno, die Jovis ante Palmas, a Carolo IV. Imp. de Brisgoviae inferioris Landgraviatu Moguntiae investitus est Egeno. (x) At anno sequenti Landgraviatus univerbi investituram obtinuit. (y)

Cæsar in concedendis privilegiis nimium, ut omnes norunt, liberalis, duas has investituras, sibi contrarias, dedit. Anno enim 1318. in Charta oppignerationis Marchiones Hachberg-Sausenbergici Landgravialia, in terris suis Marchicis, jura sibi diserte reservaverant, & ob id ipsum Landgravios se superioris Brisgoviae vocarunt. Distinctionis in superiorem & inferiorem Landgraviam origo hinc prognata videtur. Antiquiora enim hujus distinctionis vestigia nullibi occurrunt.

§. XVIII.

Anno 1368. Friburgum sui juris factum libertatem accepit, Fribur-
gum ven-
ditum,
non Land
graviatus
jura sua vendente Eginone IV. Comite, paucos post menses tamen Austriae Ducum subjicienda imperio. (z) **LEXICI BASIL.** gravatus
auctores (a) Comitem Hugonem An. 1367. Brisgoviam Austriacis

K k k 2

(x) MALDONER in *Hist. Ms. Brisgovia*, ex Archivo Friburg.

(y) GLAFÉY *Anecdot.* n. 205. HERRG. *Genealog. Habsb.* Tom. II. n. 817.

(z) Vid. in Comit. Friburg. supra pag. 252. sq.

(a) In verbo *Brisgan*.

vendidisse scribunt. Scribere debuissent, Eginonem An. 1368. Friburgensibus ipsis vendidisse Friburgum. Approbat tamen hæc verba anonymous Scriptor, (b) additque Imperio damnosum tum suisse creditum, si Landgraviatus Brisgoviae a Friburgo distraheretur. Subjungit porro, Leopoldum Austr. An. 1370. Rudolfo Badensi Advocatiam commisisse Brisgoviae. At Landgraviatus ab Advocatia semper fuit diversus. Landgraviatum a Comitatu Friburgi diserte distinxit, sibique servavit Egino, quum valediceret Friburgo. (c)

Friburgenses, empta a Comite suo libertate, Leopoldo Austr. sepe tradiderunt, qui jura Comitis Friburg. adeptus est, sed non jura Landgravii, Landgraviatus cum non potuerit vendi; quem Comites jure antichretico a Marchionibus Hachbergæ, Marchiones ab Imperio jure feudi tenuerunt.

Anno 1379. Advocatus provincialis Austriacus Brisgoviae, Waltherus a Dicka, Marchionis Hachberga-Saufenbergici subiectos, in Keppenbacensium Militum ditione habitantes, tribus ejusdem

(b) *Oesterreich. Beantwortung contra Bayern* pag. 65.

(c) His verbis: „vorbehebt u. usgenommen die Landgräflichkeit in Brisgow mit der Mannschaft u. mit allen iren Rechten.“ Anonymus allegatus pag. 62, exceptionis hujus verba sequentia omisit: *in Brisgow mit der Mannschaft*.

Marchionis Judiciis annuis Provincialibus obnoxios esse pronuntiavit. (d)

§. XIX.

Anno 1395. memorabilis illa Landgraviatus Brisgoici in subfeudum conversio contigit. Pridie Kal. Aug. Conradus, Comes Friburgi, sororis suae Annæ maritum, Rudolphum, Marchionem Hachberga - Saufenbergicum, Landgraviatus, a majoribus ejus, titulo pignoris, ut ipse fatetur, ad se delati, heredem absque ullo onere instituit, si post mortem suam nullam prolem reliquerit. Paulo post (e) Conradus, secum ipse mente revolvens, quod septingentæ illæ marcæ, pro quibus facta Landgraviatus oppigneratio, ex diuturna ejus possessione abunde perceptæ sint, in judicio Civitatis Neoburgensis ad Rhenum pignus istud Rudolfo Marchioni sponte ac libere reddidit. Rudolfus eadem die & loco vicissim Landgraviatum in subfeudum contulit Conrado. Ita oppigneratio in feudum conversa est; eo forte confilio, redditum ejus ad se suosque certiorem ut redderet Marchio.

Landgraviatus in subfeudum mutatus.

K k k 3

(d) Mentio hac in Charta fit suppliciorum, quæ in terris Saufenbergicis de damnatis ad mortem sumebantur, tribus in locis, *zu dem Gefül, zu der Harteichen, zu dem Kefferholz.*

(e) Septembri initio.

Conventum est etiam, ut singulis annis die S. Jacobi coerulei coloris accipitrem (*f*) Domino directo offerret Vasallus.

§. XX.

Investi-
turæMar-
chionum.

Anno 1401. Rupertus Imp. eundem Marchionem Rudolphum de Landgraviatu Brisgoviae cum Judicio Provinciali, banno sanguinis, vasallis ac reliquis juribus, in quibus jus retinendi ac persequendi ecclesiarum & monasteriorum homines proprios, rite investitivit. (*g*) Similem investituram Marchioni Sigismundus Imp. An. 1417. triennioque post Marchio Conrado Comiti ejusdem Landgraviatus subinfeudationem concessit. Sed & An. 1429. à Sigismundo idem Marchio Rudolfus cum filio suo Wilhelmo novam investituram obtinuit.

Hæc omnia facta sunt vivis Friburgi Comitibus, qui vendito Friburgo Landgravii inferioris Brisgoviae permanerant. Landgraviam enim a Marchionibus in subfeudum tenuere.

Lites.

Anno 1424. inter Marchionem Hachberga-Sausenberg. ac vicos nonnullos alienæ ditionis, in superiore Brisgovia fitos, lite

(*f*) Einen blauen Habbich.

(*g*) SCHILTERI Institut. Juris publ. Tom. I. pag. 88.

exorta, constituti sunt arbitri, Burcardus Munch de Landscron, Dietericus de Amplo Molendino, Ulmannus de Pfirt, aliquie; qui auditis testibus statuerunt, judicia capitalia intra septa (*h*) vicorum *Schliengen* & *Steinenflatt* ad scultetos eorum & incolas; extra septa vero ad Marchionem spectare, ut *Landgraviūm Saufenhartæ*, (*i*) id est, superioris Brisgoviae; imo damnatos a sculteto & incolis eidem Marchioni ad supplicium tradendos. Renovata deinceps controversia, sententia haec a Senatu Basil. An. 1458. ut arbitro firmata est.

§. XXXI.

Hoc ipso anno inferioris quoque Brisgoviae Landgraviatus morte Johannis, Comitum Friburg. postremi, ad Marchiones Hachbergenses, dominos directos, redierat.

Recapi-
tulatio.

In quarta ista periodo, quæ *Saufenbergo-Friburgica* est, quæque ab Anno 1318. usque ad Comites Friburgenses An. 1458. extintos, adeoque per 140. annos duravit, tria temporum annotamus momenta.

(*h*) Germ. *Etter*.

(*i*) In Actis hujus litis Marchio saepius *Landgraf am Saufenhart* dicitur. Brisgoviae superioris & inferioris collimitum ad Augenam vicum est. Quæ infra hunc limitem, simpliciter *Hart*, quæ supra, *Saufenhart*, id est, *Harta meridionalis* dicitur. Acta hæc Ms. in Tabulario Bad-Durlacensi extant.

Primum est Landgraviæ oppigneratio, quod Anno 1318. evenit.

Secundum est An. 1395. quo oppigneratio Landgraviatus inferioris a Marchionibus in subfeudum mutata.

Tertium est An. 1458. quo, extinctis Friburgi Comitibus, Landgraviatus inferior, illis in subfeudum concessus, ad dominos directos, Marchiones nempe Saufenbergicos, rediit. Saufenbergicis autem An. 1503. extinctis, ad Badenses Marchiones, proximos nempe agnatos, cum Saufenbergicis, quibus adhaeserat, terris transfivit.

§. XXIII.

Epocha
Badenfis.

Itaque ab Anno 1503. quo Landgraviatus ad Badenses pervenit, constituenta foret ejus periodus quinta, nisi omnis ejus vis & auctoritas sub hac ipsa periodo pedetentim exspirasset; quod & Alsaticis antea Landgraviatibus, aliisque apud Germanos evenit. (1) Crescente enim Statuum illius Regni potentia, jurisdiction ad Proceres translata & nova Imperii Tribunalia instituta sunt; unde Landgraviales mali paulatim neglecti, denique omnino conciderunt.

Nec silentio transendum, quod An. 1478. Sigismundus Archidux a Rudolpho, Hachbergæ Marchione, petiit, ut ostenderet,
quo

(1) De decrementis & extinctione Landgraviatum Alsaticæ vide *Ajatia*
Illustrat. Tom. II. pag. 127. & 133.

quo jure Landgraviatum Brisgoviae & Dynastiam Badevillae possideret. Utrumque Rudolphus demonstravit Friburgi. (m)

Quum extintis Hachberga- Saufenbergicis, agnatis suis, successissent Badenses, Christophorus omnes Badenium terras possidens solus, tres Domus suæ Lineas condidit, quæ morte Philippi redactæ ad duas; quarum fatores erant Bernhardus atque Ernestus. Hic Lineæ Bada- Durlacensis auctor *Landgravii in Saufenberg* titulo primum uti cœpit in Literis, quas ad Carolum V. Imp. An. 1522. scripsit, in quibus contra Ensisheimense Regimen querelas instituit. (n) Ab hoc tempore continuatus est hujus tituli a Badensibus usus. Ferdinandus Archi-Dux nomine fratris sui Imperatoris respondit, atque in Literis (o) eodem titulo ornavit Ernestum. Postea temporis tamen Austriaci Marchionibus hac super re litem moverunt.

Ceterum Brisgovia a seculi XIV. temporibus in Austriacam & Badensem cœpit distingui. Postquam enim Habsburgici in

(m) Reperiuntur hæc in Codice Tabularii Bada - Durlacensis, cuius rubrum:
Affa die Landgrafschaft im Brisgau betreffend.

(n) Formula hæc erat: *Marggraf zu Baden und Hachberg, Landgraf zu Saufenberg, Herr zu Rötteln und Badenweiler.*

(o) Literæ scriptæ sunt Moguntiae d. 5. Maii 1522.

Alsatiae, Helvetiae & Austriæ partibus opes suas immensum extenderant, in Brisgoviam denique seculo XIV. ex Alsatia transgressi, Brisaco, Friburgo, Neoburgo, aliisque oppidis, castris & terris suæ Domui adquisitis, consanguineos ibi suos repererunt Badenses.

§. XXIV.

Landgra-
viorum
jura.

Synopsis rerum, quas ex monumentis chronologico ordine hic usque protulimus, docet, fuisse tempus, quo Brisgoviae Landgravius, uti Landgravii Alsatiae, jurisdictionem civilem, capitalem, (p) atque feudalem (q) exercuit. Malli Landgraviales habitu sunt Brombaci A. 1276. Tenningae A. 1296. Waldkirchæ A. 1298. Burghemii ad Rhenum A. 1306. Sliengæ A. 1309. Tannenkirchæ A. 1356. & alibi, prout opportunum videbatur Landgravio. In superiore Brisgovia Sausenbergici Marchiones judicium Landgraviale ante castrum Rœtelense in area subdivali frequenter habuerunt, quod a loco *Kapfgericht* fuit nuncupatum.

Extinctis Sueviæ Ducibus, securitatis publicæ cura quoque commissa Landgraviis; fine quorum consensu nullum in

(p) Vid. ad An. 1424.

(q) Ad An. 1296. & 1309.

Brisgovia castrum ædificare licebat, ut Rudolphus I. peculiari Diplomate Anno 1279. stabilivit.

Landgravio insuper Jus conductus per provinciam, jus naufragas in Rheno naves cum mercibus fisco addicendi, (r) aliaque jura competebant.

Qualiscunque autem fuerit Landgraviorum veteris ævi potestas, illa sane progressu temporis iisdem gradibus pedetentim descendit, quibus Principum, Comitum, Nobilium atque Civitatum Germaniæ suprematus, superioritatem territorii quem vocant, ascendit; postquam nempe singuli Status in terris suis devenere Landgravii.

Pro Insignibus Landgraviatus Brisgoviae a multis habitus fuit leo ruber cum aurea corona in argenteo campo. Sed

Insignia
Land-
grav.

L 11 2

(r) Jus hoc Anno 1419. exercitum est in naufraga bona navis Waltheri de Andlau; & agnatum ab arbitris inter Episcopum Basil. & Marchionem Hachbergæ Anno 1424. Germani jus hoc *Strandrecht, Grundruhr-recht* & simpliciter *Grundruhr* vocarunt; quod non in Germania modo, sed & apud alias invaluit gentes.

erronea opinio hæc est. Leo enim primum fuit Zaringorum Insigne. (s) Christophorus ex Marchionibus primus Insignibus suis Badenibus hunc leonem adjecit, postquam Saufenbergicam hereditatem adierat. (t)

(s) Vide supra in Zaringicis pag. 195.

(t) Leo in Insignibus Badenibus primum occupat locum ; Usenbergica autem alia secundum.

DYNA-

T A B U L A I X .
S T E M M A
D Y N A S T A R U M . R O E T E L E N S I U M .

TIETERICUS I de Rotlein Advocatus Ecclesie S. Albani Basileæ Anno 1083

THEODORUS II de Rotlein 1114. 1135. & 1139.

LUTOLDUS Episcopus Basiliæ 1191. † 1213.

KONRADUS de Rotlein 1229. 1233.
1258. ux. Ulrici Comitis de Novo
Castro filia.

TIETRICUS III de Rotlein 1187.

DIETRICUS IV. de Rotlein Nobilis Anno 1236.	WALTHERUS alias WALDRICUS Episc. Basiliæ electus Anno 1213 depositus A. 1215. dein Canon. Constant. 1229.	LUTOLDUS Ca- nonicus Con- stant. 1229.
--	--	--

WALTHERUS
1262.

O T T O Dom de Rotlein
1287. † post 1303.

WALTHERUS 1290.
† circa 1310.

LUTOLDUS Praepositus
Basiliæ † 1315.

N. N. mater Conradi de Gasken
Canon. Basiliæ † 1323. Urstiz.
Chron. Basiliæ pag. 50.

